

Aan de hand van praktijkvoorbeelden schrijven drie dierenartsen over ziekten in de melkveehouderij. Dierenarts Toon Meesters uit Roosendaal, Jef Laureyns, verbonden aan de Universiteit Gent (en dierenarts te Merelbeke) en Jan Dijkhuizen, werkzaam bij de Graafschap dierenartsen te Vorden, wisselen elkaar af bij een beschrijving van ziektebeeld tot behandeling.

Jaarlijkse test geeft infectiegraad en behandelstrategie aan

Maagdarmwormen

Tijdens een bezoek in het kader van bedrijfsbegeleiding nam ik op een melkveebedrijf stalen om de wormbesmetting aan het einde van het weideseizoen in kaart te brengen. Om de besmetting bij het jongvee te testen nam ik bloedmonsters van vijf jonge dieren. Om ook de antistoffen op maagdarmwormen en leverbot te checken bij de melkgevende groep nam ik een tankmelkmonster.

Toen de uitslag bekend raakte, bleek er op het bedrijf geen probleem te zijn met leverbot. Wel werden voor maagdarmwormen te veel antistoffen teruggevonden in het tankmelkstaal. De verhoging was niet dramatisch, maar wel voldoende voor economische schade bij de melkkoeien. Het jongveevenster gaf bovendien aan dat de jonge dieren in het weideseizoen te weinig contact hadden met maagdarmwormen en dus ook te weinig weerstand hadden voor het volgende weideseizoen.

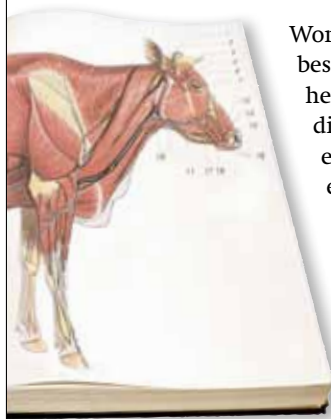
Omdat een totale aanpak van de melkkoeien tegen maagdarmwormen meteen ook veel geld kost en omdat het jongvee duidelijk te weinig weerstand bezat, besloot ik vooral de besmetting bij de eerstekalfsdieren onder de loep te nemen. Daarom adviseerde ik de vaarzen te behandelen met een product tegen maagdarmwormen zonder wachttijd.

Bij het jongvee adviseerde ik om niet langer twee maar slechts één keer de dieren te behandelen tegen maagdarmwormen, omdat het tijdstip van uitweiden doorgaans na einde april ligt.

Volgend jaar wordt de besmetting opnieuw bekeken aan de hand van bloedmonsters bij het jongvee en een tankmelkmonster. Zo wordt zichtbaar of de aanpak werkt en blijft de blootstelling aan leverbot in beeld.

De encyclopedie **worminfectie detecteren**

Wormbesmettingen opsporen kan het beste door vijf jonge dieren die voor het eerst en onder dezelfde omstandigheden zijn beweeid, te testen via een bloedmonster en dat binnen een week na het opstallen. In het bloed wordt pepsinogeen getest, een stof waarvan de bloedwaarden stijgen bij een besmetting met maagdarmwormen.

Bij een normale uitslag en een gelijkblijvend management is het niet nodig om actie te on-

dernemen. Bij een verhoogd gehalte aan antistoffen is het nodig om het jongvee een opstalbehandeling te geven en het management aan te passen, zodat het volgende jaar minder contact met maagdarmwormen optreedt. De dieren kunnen in dat geval later worden uitgeweid of extra worden ontwormd. Bij een te lage hoeveelheid antistoffen moeten managementmaatregelen juist gericht zijn op een grotere blootstelling aan maagdarmwormen.

Bij volwassen runderen kan de besmetting het beste met een tankmelkmonster in kaart gebracht worden. Het gehalte aan antistoffen komt overeen met de eventuele schade door melkproductiedaling. Zo kan men beslissen of het al dan niet loont om ook de melkkoeien te behandelen.